

אות זו באות אחרת. הרי כתוב פלות מלא בתורה, ומי נותן להם רשות לגרע אות ממנה, שהיא ו? הרי אין כאן דבר שמתחלף באלף בית. אלא על אלו תבות חסרות שהן מלאות, ומלאות שהן חסרות, ועל כל פרושים שיכולים לעשות לקשט פלה בתכשיטה, הקדוש ברוך הוא מצוה לעשות כמו שיאמרו, ולהיות מאמין להם. זהו שכתוב (דברים יז) על פי התורה אשר יורוך.

לאמן שחתך כלי לבושים של המלכות ועשה מהם חתיכות רבות - אלו שיודעים המקומות שחסרים אלו החתיכות או אלו שנסארים, אלו מתקנים אותם הלבושים, ושמים אלו החתיכות שנוספות במקום החסרות, וחתיכות שהן מועטות, מוסיפים עליהן, וזהו שנאמר על פי התורה אשר יורוך.

ואם תאמר, אם כן הוא, מהו שלפעמים טועה אחד מהם ויאמר חזרני בי? אלא עד שיעשו הוראה מאותו דבור שחולקים עליו, יכול אותו שהקשה עליו לומר חזרני בי. שלא כל אלו שמפרקים תכשיטי הפלה יודעים בחתיכות לאן הולכות, עד שיהא הפסק על בריו, תרוצי ההלכות על ברים. המנורה, שבעת גרותיה הוא שנאמר, (אסתר ב) את שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך. כנגד שי"ן של שלשה ראשים ש, ואות שי"ן של ארבעה ראשים שבתפליון, **ש** והם כנגד שבע ברכות של קריאת שמע, שהן: בשחר מברך שמים לפניה ואחת לפניה וצייץ - תפליון. משם ואילך, (שמות ל)

לאוספא, ולא למגרע אות מניה, (דהיא ו) או לאחלפא את דא באת אחרא. הא פתיב פלות מלא באורייתא. מאן זיהיב לון רשות למגרע אות מניה, דהוא ו', הא לא אית הקא מלה דאתחלף באלפא ביתא. אלא על אלין תיבין חסרין, דאינון מלאים. ומלאים, דאינון חסרים. ועל כל פירושין דיכלין למעבד לקשטא כלה בתכשיטין דילה, קדשא ברין הוא מני למעבד, כמה דנימרון, ולמהוי מאמין לון, הדא הוא דכתיב, (דברים יז) על פי התורה אשר יורוך.

לאומן דחתך מאני לבושין דמלכותא, ועביד מנהון חתיכן סגיאין, אינון דידעין אתרין דחסרין אלין חתיכות, או אלין דמשתארין, אינון מתקנין אינון לבושין, ושון אינון חתיכות דאתוספן, באתר דמעוטיין, וחתיכות דאינון מעטיין, מוסיפין עלייהו, והאי איהו על פי התורה אשר יורוך.

ואי תימא, אי כן הוא, מאי איהו דלומנין טעי חד מניהו, ונימא הדרי בי. אלא עד דיעבדי הוראה מההיא מלה דחולקין עליה, יכול ההוא דאקשי עליה, למימר הדרי בי. דלא כל מפרקי תכשיטין דכלה, ידעין בחתיכות לאן אזלן, עד דיהא פסק על ברייה, פרוקין דהלכות על בורייהו.

מנורה, שבע בוצינין דילה, (אסתר ב) את שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך. לקבל שי"ן דתלת ראשין ש. ושי"ן דארבע ראשין דתפליון **ש** ואינון לקבל ז' ברכאן דקריאת שמע, דאינון בשחר מברך שמים לפניה ואחת לאחריה, ובערב מברך שמים לפניה ושמים לאחריה. לבתר, פהנא רבא בעבודה, דמשמש בכנפי מצוה, פעמונים ורמונים, אינון קשרין וחולקין וציץ תפליון, מתמן ואילך (שמות ל) ועשית מזבח מקטר קטרת.

לאחריה, ובערב מברך שמים לפניה ואחת לאחריה. ואחר כן כהן גדול בעבודה, שמשמש בכנפי מצוה. פעמונים ורמונים - אלו הקשרים והחליות. וציץ - תפליון. משם ואילך, (שמות ל) ועשית מזבח מקטר קטרת.